

A/PMP | 901 | 18.12.2018

PARLAMENTUL
ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

Nr. 6714A/18.12.2018

Parlamentul României Camera Deputaților

ÎNTREBARE

Adresată: Ministerului Educației Naționale,
Doamnei ministru Ecaterina Andronescu

Data: 10.12.2018

De către: Deputat PMP de Mureș – Marius Pașcan

Obiectul interpelării: Este nevoie de solidaritate instituțională pentru reformarea eficientă, benefică, a învățământului din România

În temeiul art. 112, alin. 1, din Constituția României, și a art. 193, 197 și 198, din Regulamentul Camerei Deputaților, vă înaintez prezenta întrebare.

Doamnă ministru,

Academia Română a elaborat, în urmă cu câțiva ani, un studiu programatic extrem de important, intitulat „Strategia de dezvoltare a României în următorii 20 de ani”. În cadrul acestei strategii este cuprinsă și problema educației, a învățământului din România, pornindu-se în evaluare de la o serie de aspecte actuale defavorabile care privesc organizarea sistemului de învățământ și care se cuvin programatic corectate. Iată câteva din punctele slabe identificate...

Nu a fost încă definit și asumat într-o manieră co-participativă un adevărat proiect de țară pentru educație. Nu a fost identificată și conștientizată foarte clar imaginea mării grile de valori ce trebuie să însoțească formarea viitorului cetățean din România, a țintei viitorului – nu e clar nici pentru părinți, nici pentru profesori ce, cum și cât vrem să știe copiii noștri când vor ieși din școală sau dintr-un ciclu de învățare.

Educația românească s-a confruntat cu o serie de eșecuri care au traversat sistemul în ultima perioadă, probate prin rezultatele relativ slabe la testările

internaționale ale OECD și UE. Fragmentarea structurală a învățământului obligatoriu printr-un examen național, care poate fi mult mai bine un examen de certificare și nu unul de selecție.

Curriculum-ul școlar este perceput de către toți actorii implicați (elevi, profesori, părinți) ca fiind supraîncărcat și cu relevanță scăzută pentru viața de adult și piața muncii, iar curriculum-ul la decizia școlii este cvasi-inexistent, totodată flexibilitatea de integrare a disciplinelor foarte redusă.

În construcția sarcinilor de învățare este raportată prevalența informativă în detrimentul celeia formative solicitate, atât de către instanțele pedagogice moderne, orientate către educație și dezvoltarea gândirii critice, cât și de către angajatori. Lipsa de continuitate în luarea deciziilor și subordonarea acestora politicului. Schimbarea continuă a factorilor de decizie și inconsistența acțiunilor susținute prin legi, care nu asigură continuitate și consecvență a determinat apariția fracturilor în sistemul de educație.

„Educația nu este doar treaba guvernanților sau a celor care lucrează în sistem – susțin specialiștii din cadrul Academiei Române. Educația este treaba tuturor, pentru că România educată nu se poate construi altfel decât printr-o participare și implicare publică largă...”

Am asistat, până acum, la eșecurile repetate ale reformelor și politicilor promovate de Ministerul Educației, care a fost condus în ultimele aproape trei decenii de 27 de miniștri, văzând dezamăgiți și tribulațiunile unei legi a educației care, din 2011, a suferit aproximativ 200 de modificări. În acest context, Administrația Prezidențială a lansat, recent, proiectul „România Educată” care se vrea a fi o strategie de urmat până în 2030. De asemenea, Ministrul Educației, Ecaterina Andronescu, a declarat, zilele trecute, că intenționează să lanseze în dezbatere, la sfârșitul lunii ianuarie 2019, un proiect al noii legi a educației.

Vă întreb, doamnă ministru Ecaterina Andronescu, dacă vă veți așeza la aceeași masă a dialogului instituțional cu președinte Klaus Iohannis, cu specialiști din cadrul Academiei Române, împreună toți cei responsabili pentru a promova în solidar o reformă redevabilă, cu adevărat eficientă și benefică pentru învățământul și educația din România?!

Solicite răspuns oral și în scris.

Vă mulțumesc!

**Deputat PMP de Mureș,
Marius Pașcan**

